

U dobrom društvu (Excerpt in Croatian)

Translated by: Miroslav Gradečak

Contact of the translator: mgradecak@yahoo.com

Dekalog

>>Najgore je,<< reče, pokušavajući usput jednom rukom nespretno odmotati paketić žvakaćih guma, >>što sam joj odmah napisao da ju čekam kod taksija. Na željezničkoj kod taksija. A ona me dvaput zove, >Ovdje sam<, kaže. >I ja,<odgovorim. >Srebrni megane.< >Ne vidim vas.< Lovimo se. >Jeste li kod taksija?< >Da, ovdje na ulazu.< >Na kojem ulazu?< >Mislim, kod McDonaldsa,< reče. >Kažem vam da vas čekam kod taksija.< Ludnica. Čekao sam punih pet minuta dok se gospodična nije dovukla do taksija. Slušaj što mi je onda rekla: >Ali taksiji stoje i kod ulaza.< Skoro sam popizdio. Pa tko i ne bi. > Ako vam nešto nije po volji možete uzeti taksi do Kopra< rekao sam. Pogledala je suputnicu, slatku studenticu, pa zakolutala očima. Najradije bih ju izbacio iz auta ali tek bi onda nastao kaos. Malo sam mućnuo glavom pa kod kuće svojem uobičajenom tekstu za prijevoz dopisao sljedeće: MOLIM VAS DA PRIJE POLASKA PROVJERITE NA KOJOJ VAS LOKACIJI ČEKA TAKSI.<<

Uspio je izvući dvije žvakaće gume i strpati ih u usta dok mu je lijeva ruka bila na volanu. >>Ili ono kad je tip s dreadlocksima krenuo na mene. Takvi su mi odmah sumnjivi. Poznaješ li kojeg tipa s dreadlama da ima stalan posao? Ne poznaješ. Poznaješ li kojeg tipa s dreadlama da nije naduvan? Ne poznaješ. No i tak si taj mali rasta sjedne naprijed i čim smo došli na autocestu počne frkati čik. Znam da je to bio samo duhan jer sam ga, kak se ono kaže, imao na radaru. Da je iz džepa izvukao nešto zeleno kunem se da bi ga odfurao do prve policijske postaje. Prvo je prstima gladio čik gore-dolje, gore-dolje, a onda me – točno sam znao što će se dogoditi – pitao dal' možemo napraviti malu čik pauzu. Glatko sam ga odbio, nek' se frajer doma napušava. Pokvario mi je cijeli dan. Kad sam navečer malo došao k sebi, dodao sam u tekst: BEZ ČIK PAUZI, NARKIĆE NE VOZIM.<<

Zatim je neko vrijeme mijenjao radio stanice. Nije pustio ni jedan hit do kraja, na svakoj stanici je ostao najviše tri, četiri sekunde i promijenio ju. >>Samo sranje. Sve je to jedno veliko sranje. Sad kad imamo Youtube radio služi samo trgovinama. Prvi program, drugi program pa onda one opere – sva ta državna sranja treba ukinuti po hitnom postupku. Bez milosti,<< reče i ugasi radio.

>>Najgora je bila jedna pička u trenirci koju sam pokupio, čekaj malo, gdje ono? Mislim da kod Kina Šiška. Čefurka, jasno. No i tak, pojavi se ona u trenirci. Kaj rulji nije jasno? U trenirci možeš usisavat gajbu, a ne hodat po svijetu. Čefuri su, blago rečeno, od Ljubljane napravili običan plac. U povratku je bilo još gore. Iz Portoroža su stigle dvije balavice. Ne znam ako su imale dvadeset godina. Rekle su da su na jedan dan otišle na more i stalno su se nešto cerekale. Brzo sam ih nanjušio. Doslovno. Jedna je podrignula, a druga se toliko počela hihotati da sam mislio kako ću morati zaustaviti auto. Stavio sam ventilaciju na maksimum i mislio da će im savjest proraditi, ali ništa. A onda jedna, slušaj Andrej dalje, provali ko' iz vedra neba: >Bi li vam smetalo ako se izujem?< Malo sam šutio. >Totalno me našuljalo.< I opet su prasnule u smijeh. Ali nema što, šmrkavica se izula. Najprije patike, a onda i čarape. I lijepo ih stavila na prednje sjedalo. One male, bijele pamučne soknice. Da se izbljuješ. Takav smrad je bio primjeren nekom gljivičnom kurcu, a ne dvadesetogodišnjim ženskim nogama. Da umreš. Izbacio sam ih u Ljubljani i odmah otišao u autopraonicu. Jasno da sam nakon toga morao dodati: NE VOZIM PIJANE OSOBE. IZUVANJE U AUTU NIJE DOPUŠTENO.<<

Iz ladice u vratima izvukao je staru novčanicu, zgužvao je i umotao u nju žvakaću gumu. Spustio je kuglicu natrag u ladicu i duboko uzdahnuo. >>Nakon toga je neko vrijeme bio mir. Ali točno se sjećam, bio je srpanj, pasja vrućina, sjedne neki tip, rekao bih mojih godina. Uredan, točan... Moram reći da mi se svidio, pa sam ga počeo malo ispitivati što radi. Rekao je da piše blog progledajslovenija. Pa je malo trabunjao kako ne smijemo vjerovati svemu što nam se servira. S tim se u potpunosti slažem. Kad sam mu rekao da što se mene tiče mogu sutra otkazati državnu telku, a sve komunjare koji su se tamo uhljebili pošalju okopavat krumpir, tek je onda dobio krila. >Jeste li se ikada zapitali koliko je autizma bilo kad smo mi bili mladi?< počeo je drhtati od uzbuđenja. >Jeste li se ikada zapitali zašto liječnici nikad ne bilježe nuspojave cijepljenja? Jeste li se ikada zapitali otkad je zločin misliti svojom glavom?< No, tu sam ga morao malo zaustaviti. >Moja bivša je radila u Leku<, rekao sam, >pa imam dosta dobar uvid u te stvari, a cijepljenje je, kako bih rekao, jedno nužno zlo. Nemamo bolje rješenje.< Onda me počeo zajebavati sa sve luđim teorijama i na kraju rekao: >Inače, možete pogledati intervju s Normom Korošec koja je sve jako dobro proučila. Imate link na mom blogu progledajslovenija.< >Baš ste nju morali spomenuti.< >Ona je super cura,< rekao je. Onda smo srećom došli do Oli burgera gdje je on sišao. Boljela me glava. To su tipovi koji kontaminiraju vrtiće sa svojom necijepljenom djecom, a onda doma drkaju na Normu Korošec. Totalno sam se raspizdio i odmah napisao: ANTIVAKSERI NISU DOBRODOŠLI.<<

>>Da ti kažem, Andrej<<, nastavio je nakon nekoliko trenutaka razmišljanja, >>najgori su oni žedni studoši. Nismo još ni na autocesti, a oni već vade vodu iz ruksaka i nalijevaju se. Kao

da su proklete pelargonije. Kao da doma ne mogu popiti čašu vode. Ne, današnji studoši se samo nalijevaju. Po mogućnosti vodom iz onih eko-boca. Ajde da je to Jamnica s kioska, ne bih ništa rekao. Ali ove boce ne mogu smisliti. Koštaju minimalno 20 eura. Onda kažu da naši jadni siromašni studenti nemaju dovoljno novca za auto. Pa se oslanjaju na nas. Fuj. To me već toliko puta razljutilo da sam jednostavno odlučio napisati: U VOZILU NIJE DOPUŠTENA KONZUMACIJA HRANE I PIĆA (UKLJUČUJUĆI VODU).<<

>>Mislio sam da je to to i da sam spašen<<, rekao je uzimajući s police CD. Činio je to pomalo nespretno jer mu je lijeva ruka cijelo vrijeme bila na volanu, ali na kraju je ipak uspio ubaciti cede s dalmatinskim hitovima. >>Ma daj, stari moj. Uđe mi jednom neka cura s vrhovima kose obojenim u plavo, tako da mi je već tu bilo jasno da nije baš čista. >Baš sam vas željela upoznati,< kaže mi negdje na pola puta. >Imate super smisao za humor.< >Molim?< >Ovi vaši tekstovi. Mislim, na automobilu. Kritika modernog društva ravno u sridu. Bravo.< Nisam točno znao što bi si mislio, ali nisam joj više davao povoda za razgovor. Mislim, plava kosa – nije baš čista. Do nje je sjedio neki tip, dečko u sakou. Rekao je da ide na bratovu maturanu. A onda je nastao zastoj na Šmartinki i dečko je postajao sve nervozniji, bit će da se pošteno oznojio u onoj tamno plavoj majici. Kad smo se konačno izvukli iz gužve, kaže: >Možete li me odvesti do Cankareva doma? Već kasnim, a ako ću još čekati na bus...< Šutio sam. Što si ovaj klinac misli? Da sam ja taksi služba? >Mogu doplatiti< rekao je. Pogledao je u novčanik. >Imam još dvadeset eura u gotovini, to je sve što vam mogu dati.< Odveo sam ga u centar, ne bih baš bacio dvadeset eura nizašto. Ipak, bahati mulac mi je išao na jetra tako da sam sljedeći dan napisao: VOZIM SAMO I ISKLJUČIVO DO UNAPRIJED DOGOVORENE LOKACIJE, a popodne još dodao u zagradi (ČAK I U SLUČAJU ZASTOJA).<<

Rukom je pretraživao ladicu ispred suvozačeva sjedala i opasno se nagnuo udesno. Na kraju je ipak našao sunčane naočale i stavio ih na glavu. >>Tako ti je to, Andrej,<< uzdahnuo je. >>Svakakvi čudaci hodaju svijetom. A što je najtragičnije, ima ih sve više. Prošli put mi se za prijevoz javio neki Mirko i tražio da ga pokupim na autobusnoj stanici kod Centra za kulturu Metelkova. Već mi je to bilo sumnjivo. Metelkovu izbjegavam u širokom luku. Rekao je da je na štakama i da će teško doći do kolodvora. Bilo je to taman nakon zimskih praznika pa sam odmah zbrojio dva i dva. Prvo se malo preseravaju po švicarskim skijalištima, a onda kukaju kad se razbiju. Znam ja takve. Bez ikakve odgovornosti. Rekao sam mu da sam već pun, iako je vjerojatno skužio da samo izmišljam. Baš me briga. Napisao sam: PUTNIKE PREUZIMAM SAMO I JEDINO NA ŽELJEZNIČKOM KOLODVORU (BEZ IZNIMKI). Moraš točno dati do znanja kako i što. Ako odmah ne napraviš reda...<<

WHATSAPP

Već sam u autu, kraj mene sjedi neki bucko, šofer je pravi frajer

Nina: Uuuuu, samo navali.

Ma ne da mi se.

Nina: Jesi sjela kak treba?

Da, dijagonalno na zadnjem sicu. Da imam dobar pogled hahahaha

FACEBOOK

Onaj osjećaj dok furaš dva komada i jednog tipa, a do Lukovice svi sute kao zaliveni

TWITTER

Onaj grozan trenutak kad skužiš da odvratna muzika u auto tvojeg prijevoznika nije radio nego CD.

#prijevoz #shyamalan

INSTAGRAM

(slika uskih traperica i bijelih patika) #newoutfit

#fashion #instafashion #ontheroadagain

FACEBOOK

Osoba Bojan Krajnc je komentirala vašu objavu:

Komadi? Hoćeš dofurat kojeg u Malečnik?

Jedna je strašan komad, a druga malo bucmosta.

Osoba Bojan Krajnc je komentirala vašu objavu:

Ta će bit za Kokija 😊

Ta bi i Kokija zgnječila.

Osoba Bojan Krajnc je komentirala vašu objavu:

Jesi već bacio mamac za onog komada, majstore?

Neću čekati.

Osoba Bojan Krajnc je komentirala vašu objavu:

Ako je solo samo direktača. Nemoj gubit vrijeme.

WHATSAPP

Nina: ima kaj novo s onim komadom?

Vozi i visi na fejsu.

Nina: Uuuu multitasker takvi su najbolji. Chatate?

Ma ne da mi se

TWITTER

Šofer je malo pojačao muziku tak da slabije čujem. Upravo je priznala da nema dečka što znači da mogu u napad. #prijevoz

INSTAGRAM

(fotografija maglovite šume ispred tunela) #forest #lovenature #outdoor #igslovenia #homeland #wilderness #nofilterneeded

FACEBOOK

Osoba Anže Novak je komentirala vašu objavu: Dofuraj onog komada. Baš smo počeli roštiljat.

Rekla je da je solo

Osoba Bojan Krajnc je komentirala vašu objavu:

Pitaj ju kolko ćevapa želi

Osoba Anže Novak je komentirala vašu objavu:

Jednog će dobit ziher.

Osobi Bojan Krajnc se sviđa komentar osobe Anže Novak.

INSTAGRAM

beauty_me je komentirala: kam ideš, draga?

K mojem <3

beauty_me je komentirala: awwww

TWITTER

On tipično po mariborski nešto mrmlja i nasumično izostavlja malo samoglasnike pa malo suglasnike, a njegove rečenice nemaju subjekta ni smisla. Ona je stereotipna blentava

razmažena Ljubljanka koja pola stvari ne razumije, a pola ne želi razumjeti. Simpatičan par.
Do Trojana će se sigurno ... #prijevoz

WHATSAPP

Nina: Iiii?

Kaj si tak naporna? Nemaš drugog posla?

Nina: imam Netflix 😊 jel te već pito za broj?

Ma kakvi, tip samo visi na fejsu.

Nina: A onaj drugi?

Taj je neki štreber, brada, cvikeri i stalno nešt čita